

prima instanță: I. Polișciuc

dosarul nr: 2ra-813/14

instanța de apel: Gh. Eni, V. Movilă, N. Bondarenco

ÎNCHEIERE

12 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Vera Macinskaia

Ion Vîlcov

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Nicolae Popa

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Nicolae Popa, persoane interesate Casa Națională de Asigurări Sociale Leova și Direcția Raională Sanitar-Veterinară și pentru Siguranța Produselor de Origine Animală Leova cu privire la constatarea faptului ocupării funcției de funcționar public

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 31 octombrie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de Nicolae Popa și menținută hotărârea Judecătoriei Leova din 13 august 2013, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 05 iunie 2013, Nicolae Popa, persoane interesate Casa Națională de Asigurări Sociale Leova, Direcția Raională Sanitar-Veterinară și pentru Siguranța Produselor de Origine Animală Leova a depus cerere de chemare în judecată cu privire la constatarea faptului ocupării funcției de funcționar public.

În motivarea acțiunii a indicat că activează în serviciul veterinar de Stat începând cu 24 noiembrie 1980 ca medic veterinar șef al Asociației Agroindustriale „Moldvinprom”, pe parcursul anilor activând la funcții similare incluse în clasificatorul unic la poziția 0937 al funcțiilor care aveau diferite denumiri.

Cu referire la prevederilor articolului 44 alin. (1) al Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998, a indicat că dreptul la stabilirea pensiei funcționarului public, îl are angajatul cu statut de funcționar public, care a realizat stagiul de cotizare prevăzut la art. 42 alin. (1) de 30 ani și confirmă un stagiul de cotizare în serviciul public de cel puțin 15 ani, beneficiază de dreptul la pensionare prevăzute în art. 41 alin. (1) pentru bărbați 57 ani.

Menționează că după împlinirea vârstei de 57 ani, considerând că a activat mai mult de 15 ani ca funcționar public, la 05 noiembrie 2010 a depus cerere la CTAS Leova pentru stabilirea pensiei de funcționar public.

Consideră că prin deciziile sale CTAS incorect a calculat stagiul său de cotizare ca funcționar public, încurcându-se în niște noțiuni, care la diferite etape

erau diferit și incorect traduse din limba rusă în limba de stat și invers, în carnetul de muncă cu diferite erori, nu după cum se numea corect funcția, în care activa.

Afirmă că aceste înscrideri eronate l-au lipsit de un drept legal al său.

Indică că s-a adresat cu demersuri la DRSV și PSPOA Leova, care au introdus în carnetul de muncă înscriderile la cap. IX, prin care au fost corectate înscriderile din carnetul de muncă.

Susține că aceste înscrideri pentru CTAS Leova nu sunt probante pentru a-l repune în drepturi, iar în legătură cu acest fapt apelând la Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei a aflat că soluția pe cazul dat o poate da doar instanța de judecată printr-o decizie privind constatarea faptului care are o valoare juridică.

Solicită a se constata faptul că înscriderile introduse la capitolul IX „Certificarea rectificărilor făcute pentru eventualele date înscrise greșit sau incomplete”, confirmă faptul că în perioada indicată a ocupat funcția care corespunde funcționarului public-șef al circumscripției veterinare Iargara, inspector veterinar de Stat de la 26 septembrie 1994, prin această rectificare a fost înlăturată eroarea comisă la înscrierea de la pagina 12, înscrierea 15, coloana 2. A fost corectată înscrierea nr. 21 de la pagina 12, efectuată la 01 iulie 2003 prin care corect este expusă funcția în care a fost transferat. Deci, acest fapt și necesită a fi constatat ca mai apoi să fie calculate în stagiul de funcționar public.

Prin hotărârea Judecătoriei Leova din 13 august 2013 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 31 octombrie 2013 a fost respins apelul declarat de Nicolae Popa și menținută hotărârea primei instanțe.

La 16 ianuarie 2014, Nicolae Popa a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală.

Afirmă că prin decizia contestată nu s-au apreciat just circumstanțele cauzei și normele legale aferente cauzei, s-a interpretat eronat legea, ceea ce a dus în final la lezarea drepturilor legitime ale recurenului.

Menționează că instanța de apel a constatat că Nicolae Popa deține carnetul de muncă completat la 14 mai 1973.

Cu referire la pct. 17 din Regulamentul privind completarea, păstrarea, evidența carnetului de muncă, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM privind carnetul de muncă, nr.1449 din 24 decembrie 2007, a indicat că în cazul constatării unei înscrideri eronate sau incomplete referitoare la angajare, transfer, recompense etc., rectificarea sau completarea se face de către unitatea care a efectuat înscrierea, la capitolul IX al carnetului de muncă, în corespundere cu ordinul (decizia, dispoziția, hotărârea) angajatorului, iar în caz de pierdere a acestuia - conform altui act emis de unitatea respectivă (documentele de arhivă referitoare la activitatea de muncă a salariatului, filele personale, borderourile de decontări, conturile personale privind salariul etc.), autentificat în modul stabilit de legislație.

Tot în conținutul deciziei contestate instanța a reținut că angajatorul Direcția Raională Sanitar-veterinară și pentru Siguranța Produselor de origine animală Leova, prin ordinul nr. 18 din 16 mai 2012 a dispus rectificarea înscriderilor eronate

și incomplete în carnetul de muncă al angajatului Nicolae Popa și anume a înscrierilor nr. 15 din 26 septembrie 1994 și nr. 21 din 01 iulie 2003, în corespundere cu ordinele nr. 115 din 26 septembrie 1994 și nr. 01 din 19 august 2003.

Relevă că instanța de apel concluzionând că reieșind din conținutul carnetului de muncă, conform rectificărilor întocmite, Nicolae Popa a fost numit în funcție de șef al circumscripției veterinare Iargara, Inspector Veterinar de Stat de la 26 septembrie 1994 și a fost angajat prin transfer la serviciul Sanitar-veterinar de Stat Leova, șef al circumscripției veterinare Iargara, Inspector veterinar de stat, urma să admită acțiunea.

Consideră că prima instanță și instanța de apel incorect și neîntemeiat au pus la baza hotărârilor sale decizia Curții Supreme de Justiție din 25 aprilie 2012, deoarece aceasta are cu totul un alt obiect ce ține de contestarea unui act administrativ, pe când cerințele invocate în cererea de chemare în judecată examinată la caz se referă la constatarea unor fapte care au valoare juridică.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei integrale a fost expediată în adresa părților la 22 noiembrie 2013, fapt confirmat prin copia scrisorii de însoțire anexată (f. d. 79).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen, la 16 ianuarie 2014.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Nicolae Popa nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Nicolae Popa, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Nicolae Popa ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Nicolae Popa se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Ion Vîlcov